

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

For god ordens skyld skal jeg da lige sige, at direkte tiltale ikke er tilladt. Så er det hr. Carsten Hansen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo noget, vi har forhandlet om længe, og der har jo også været forskellige ordninger i gang landet over. Men lad os nu sige, at vi alle sammen er skyld i, at det ikke er kommet noget før. Det andet, jeg vil sige, er, at det jo ikke var lykkedes at trække regeringen til det her uden et flertal uden om den. Jeg kan se, at ordføreren fra Dansk Folkeparti nikker. Det var først, da man konstaterede, at der var et flertal uden om regeringen, man gik med.

I skal ikke skoses for, at I er født i trillebørens tegn, og at I altså skal skubbes, hvis I skal flyttes. Men vi havde gerne set, når nu vi tog fat på ordningen, at det så på lige fod med alle andre ungdomsuddannelser var en statsligt finansieret ordning. Det lægger vi vægt på, og det har vi sagt fra starten af. Men selvfølgelig har vi været med i udformningen af det, og vi er tilfredse med, at der ligger et retskrav, for det gør nemlig, at uanset hvor mange eller hvor få penge der er bevilget, skal det igennem.

Der er også rejst tvivl om holdtørrelser og en række andre ting, men jeg anser det for en klar forbedring, og vi vil selvfølgelig juble over det og sige, at det er godt. Men det er klart, at vi må følge nogle af de her ting løbende og også være parate til at ændre dem, for det er for en række uddannelsers vedkommende nyt land, vi begiver os ind i.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det gælder også den socialdemokratiske ordfører, at direkte tiltale ikke er tilladt, så man må altså ikke sige: I skal ikke skoses. Man må sige enten regeringen eller Venstre, eller hvem det nu ellers er, man vil skose eller rose.

Men der var ikke flere korte bemærkninger til hr. Carsten Hansen, og vi går videre i ordførerrækken, og den næste er så Dansk Folkepartis ordfører, og det er fru Tina Petersen.

Kl. 13.40

Tina Petersen (DF):

Jeg bliver nødt til at starte med at sige, at det i dag er en meget speciel dag. Endelig kom denne udmøntning af Dansk Folkepartis forslag – mit forslag – B 51. Regeringens udmøntning er lov-

forslag L 196, som nu behandles her i salen, om en ungdomsuddannelse for unge med et særligt behov.

Beslutningsforslag B 51 blev fremsat den 14. december 2005. Den 15. december 2005 sendte jeg det på vegne af Dansk Folkeparti i høring. Derefter, onsdag den 8. februar, blev det førstebehandlet her i salen. Efter førstebehandlingen udarbejdede jeg en betænkning i enighed med samtlige partier i Folketinget. Der kom et ændringsforslag den 25. april 2006, og dertil kom Dansk Folkepartis kommissorium den 1. marts 2006, hvor vi med den tværfaglige arbejdsgruppe udarbejdede det her kommissorium med samtlige partiers opbakning.

Men efterfølgende kunne man i visse kredse høre, at kommissoriet var et meget specielt kommissorium, ikke mindst på grund af pind nr. 9, hvor jeg forlangte, at ministeriet og den tværfaglige arbejdsgruppe skulle tage udgangspunkt i B 51 og ikke mindst følge intentionerne i forslaget loyalt. Det virkede, som om man ikke var vant til, at det blev pindet ud, men ikke desto mindre forholdt man sig til de aftalte pinde, og det vil jeg gerne have lov til at sige tak til ministeren og ministeriet for.

Den 4. maj 2006 blev Dansk Folkepartis beslutningsforslag B 51 andenbehandlet her i salen, og det blev vedtaget enstemmigt med 114 stemmer; altså, alle partier stemte for beslutningsforslaget. I dag er B 51 så blevet til en realitet, udmøntet af regeringen som lovforslag nr. L 196. Jeg synes, det er lykkedes ministeriet at sammensætte en lov, som i sin enkelhed minder meget om B 51. Man har fulgt B 51 loyalt i dets helhed, også i det skrevne ord. I lovtekstens § 2 står der tydeligt:

»Unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov har et retskrav på en ungdomsuddannelse, ...«.

Ordet retskrav hører til sjældenhederne i en dansk lovt tekst, men for Dansk Folkeparti var netop retskravet det allervigtigste, for med dette krav kan en ung handicappet med denne lov i hånden forlange at få en ungdomsuddannelse på lige fod med alle andre unge, og uanset hvor i landet han eller hun måtte bo. Lige netop retskravet har de unge handicappede efterlyst siden 1980. Først da Dansk Folkeparti fremsatte beslutningsforslaget, blev de unge handicappede og de med et særligt behov hørt.

Dernæst er det vigtigt at nævne elementer i forslagens § 4: at der skal tages hensyn til den en-